

tulltaxans avdelning IX upptagna tullsatserna för kautschuk och kautschuksvaror samt packningar av spånadsämnen kunna anses numera vara väl avvägda, ävensom till riksdagen inkomma med det förslag till ändrade tullsatser, vartill utredningen må föranleda.

Stockholm den 6 juni 1917.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 242.

Godkänd av första kammaren den 6 juni 1917.

Godkänd av andra kammaren den 6 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckta motioner om upphävande av tullsatserna å papper.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 24.)

Till Konungen.

I två inom riksdagen väckta motioner har yrkats, att de under rubrikerna 308—313 i tulltaxan upptagna tullsatserna å papper måtte upphävas.

Vid behandlingen inom riksdagen av nämnda motioner har ifrågasatts att, med bibehållande av de under rubrikerna 309—313 upptagna tullsatserna, vilka samtliga beröras av traktat med främmande makt, upphäva tullen å *tidningspapper*.

Enligt 1906 års tulltaxa hänfördes tidningspapper till rubriken 513, papper, andra slag, linjerat därunder inbegripet, med tull av 10 öre

för kilogram. Frågan om nedsättning av nämnda tullsats var på sin tid föremål för prövning av 1906 års tulltaxekommitté. Kommittén avstyrkte emellertid en sådan nedsättning och anförde såsom skäl härför bland annat, att de undersökningsmetoder, som vid tullbehandlingen skulle ligga till grund för konstaterandet av den för tidningspapper bestämmande halten av slipmassa, vore allt för otillförlitliga, varjämte anfördes, att på grund av konkurrensen mellan de svenska pappersbruken priset på den svenska varan vore avsevärt billigare än världsmarknadens pris för samma vara. Då 1910 års riksdag i fråga om tullen på tidningspapper biföll Kungl. Maj:ts med tulltaxekommitténs förslag överensstämmande proposition (nr 69), anhöll riksdagen (skrivelse nr 191) tillika, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning, huruvida med hänsyn till möjligheten av att vid tullbehandlingen skilja mellan tidningspapper och annat tryckpapper särskild lägre tullsats kunde åsättas förstnämnda slag av papper, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning kunde föranleda. Till stöd för nämnda framställning anförde riksdagen, bland annat, att det icke kunde förnekas, att införandet av en lägre tull å tidningspapper vore i princip riktigt. Häremot mötte emellertid, såsom av tulltaxekommittén påvisats, tulltekniska svårigheter. Riksdagen hade dock icke blivit av den förebragta utredningen övertygad om, att dessa svårigheter skulle vara oöverstigliga. Riksdagen ansåge därför, att en förnyad utredning borde verkställas angående möjligheten att tulltekniskt skilja tidningspapper från annat tryckpapper.

Efter det kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt verkställt den av riksdagen sålunda begärda utredningen samt avgivit förslag i ämnet, föreslog Kungl. Maj:t i 1911 års proposition med förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor (nr 227), i enlighet med vad ämbetsverken hemställt, att i tulltaxan skulle införas en ny rubrik för tidningspapper med tull av 4 öre för kilogram, vilket förslag jämväl av riksdagen biträdades (skrivelse nr 202).

Följande statistiska uppgifter beträffande tillverkning och export av tidningspapper finnas tillgängliga:

År	Tillverkning kg.	Export kg.
1912	—	63,071,852
1913	92,783,539	61,649,524
1914	90,695,149	55,212,705
1915	95,607,012	60,741,360
1916	—	90,883,725

Under åren 1913—1915 hava sålunda omkring två tredjedelar av den inhemska tillverkningen av tidningspapper gått till utlandet och för år 1916 torde man kunna antaga, att exportsiffran kommer att utgöra inemot tre fjärdedelar av den ännu icke kända siffran för tillverkningen. Då den svenska tidningspappersindustrin följaktligen har sin största marknad i utlandet och sålunda där kan med fördel avsätta största delen av sin produktion, torde man med säkerhet kunna antaga, att densamma numera, åtminstone under normala förhållanden, icke för avsättningen på den inhemska marknaden har behov av något tullskydd. Ett erkännande i viss mån av att så är förhållandet synes också hava givits från pappersbruksintresserat håll, då i en till bevillningsutskottet under detta ärendes förberedande behandling inkommen skrift från ett pappersbruk, vars tillverkning till övervägande del omfattar tidningspapper, anförts, att ett under normala förhållanden väckt förslag om upphävande av tullen å sistnämnda slag av papper måhända skulle kunnat av producenterna i fråga mottagas utan större invändningar. Det har varit med hänsyn huvudsakligen till det nuvarande läget med dess osäkra och oberäkneliga faktorer som nämnda pappersbruk ansett sig böra framhålla angelägenheten av att de förenämnda motionerna icke bifölles.

Vid behandlingen av de motioner om upphävande av vissa tullsatser, vilka väckts vid innevarande riksdag, har även riksdagen utgått från den uppfattningen, att under nu rådande extraordinära villkor ändringar i gällande tulltaxa icke böra vidtagas, där icke i undantagsfall sådana skäl kunna förebringas, som ställa utom allt tvivel, att förändringen är under alla förhållanden påkallad. Det har sålunda jämväl beträffande den nu föreliggande frågan gällt att se till, huruvida sådana skäl kunna anses föreligga.

Vad då först beträffar de för närvarande gällande priserna å tidningspapper, har riksdagen genom statens industrikommissions arbetsutskott erhållit del av en inför sistnämnda utskott den 6 september 1916 ingången överenskommelse mellan svenska tidningsutgivarföreningen såsom representant för ägarna av ett större antal svenska tidningar, å ena sidan, och åtskilliga tidningspappersbruk, å andra sidan. Enligt denna överenskommelse hava tidningspappersbruken förbundit sig att under åren 1916 och 1917 leverera vissa kvantiteter tidningspapper till nedsatt pris. Svenska pappersbruksföreningen, som biträtt överenskommelsen, har åtagit sig att för undvikande av exportförbud å papper såsom ersättning för de lägre priser å tidningspapper, till vilka tidningspappersbruken förbundit sig, under år 1917 lämna tidningspapperstillverkarna

en genom sammanskott från samtliga papp- och pappersbruk åstadkommen kontant ersättning.

Det torde icke vara antagligt, att ett upphävande av tullen å tidningspapper skulle föranleda någon rubbning i de sålunda för den närmaste framtiden avtalade priserna på svenskt tidningspapper. Däremot har riksdagen ansett sig böra räkna med den möjligheten, att de svenska pappersbruken till följd av de alltjämt växande svårigheterna att anskaffa erforderliga råvaror bliva i större eller mindre utsträckning urståndsatta att tillgodose den inhemska marknadens krav under en fortsatt världskris. Under nu antydda förhållanden skulle tullen, utan nytta för den inhemska produktionen, onödigt fördyra den utländska vara, som möjligen kunde stå vår tidningspress till buds. Riksdagen har även, utgående från den ovan utvecklade uppfattningen att tidningspappersindustrien under normala förhållanden icke längre har behov av något tullskydd, ansett lämpligt, att den nya prissättning på ifrågavarande artikel, som torde komma att äga rum i den mån krisens extraordinära förhållanden upphöra att göra sig gällande, får ske utan inverkan av en tullsats, som icke längre synes hava något berättigande.

Med stöd av vad sålunda anförts och då tullen torde under den pågående krisen sakna varje betydelse, har riksdagen ansett sig böra upphäva tullen å tidningspapper ävensom hos Eders Kungl. Maj:t göra framställning, i syfte att upphävandet måtte redan under innevarande år snarast möjligt träda i kraft.

Riksdagen har sålunda beslutat, att tidningspapper skall vara tullfritt samt att rubriken nr 308 i gällande tulltaxa till följd därav skall erhålla följande ändrade lydelse:

308. tidningspapper — fritt.

Med tillkännagivande av sitt sålunda fattade beslut hemställer riksdagen, att Eders Kungl. Maj:t ville förordna om beslutets trädande i kraft snarast möjligt under år 1917.

Stockholm den 6 juni 1917.

Med undersätlig vördnad.